

Een Kempische langgevelboerderij

Aan de Udenhoutse kant van de Waalwijkseweg liggen een aantal boerderijen die terug te traceren zijn tot middeleeuwse ontginningen uit de 13^e-14^e eeuw.

De toenemende bevolking in deze periode maakte het voor de Hertog van Brabant interessant om delen van zijn grondgebied uit te geven ter ontginning. Immers nieuwe boerderijen betekenden pachtinkomsten. Een gedeelte van de ontginningen nam hij zelf hand en een gedeelte werd in deze contreien uitbesteed aan de abdij van Tongerlo, die optrad als een soort projectontwikkelaar. De boerderijen aan de Waalwijkseweg 8, 10 en 12 werden ontwikkeld door de abdij van Tongerlo. Het oudste daar bekende pachtcontract stamt uit 1401/1402.

De woningen Waalwijkseweg 2, 4 en 6 maken deel uit van een ontginning genaamd Herlaerbosch. De eerste vermelding hiervan stamt uit 1388. Later is deze ontginning opgedeeld.

Ik wilde stil blijven staan bij de boerderij aan de Waalwijkseweg 6, omdat het hier gaat om een fraai gerestaureerde Kempische langgevelboerderij die oorspronkelijk uit de 17^e eeuw stamt. In de 18^e eeuw was hier naast een boerderij ook een herberg in gevestigd die de naam 't Wit Leeuwke' droeg. Op een kaart die Diederik Zijnen vervaardigde in 1760 staat deze herberg nog keurig vermeld.

Het complex, dat haaks op de weg staat, bestaat uit een boerderij en een rechts daarvan gelegen Vlaamse schuur die uit 1886 stamt.

Een langgevelboerderij is een rechthoekig boerderijtype waarbij voorhuis, stal en schuur aan elkaar zijn gebouwd en alle deuren geplaatst zijn in de lange gevel. Deze boerderij heeft een rieten wolfsdak. Dit is een zadeldak met twee afgeschuinde vlakken aan de korte zijden.

Tekst en foto: Lambert Winkelmolen

Vragen, opmerkingen: <https://stichtingnieuwewarande.nl>